

Mål T-286/02

Oriental Kitchen SARL

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden
(varumärken, mönster och modeller)

”Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av ordmärket KIAP MOU som gemenskapsvarumärke — De äldre nationella ordmärkena MOU — Avslag på registreringsansökan”

Förstainstansrättens dom (andra avdelningen) av den 25 november 2003 . II - 4956

Sammanfattning av domen

- 1. Gemenskapsvarumärke — Överklagandeförfarande — Talan vid gemenskapsdomstolen — Påstående av den som ansöker om registrering av ett varumärke mot vilket invändning gjorts att denne har för avsikt att använda varumärket enbart med avseende på en del av de varor som registreringsansökan avser — Beaktas inte (Rådets förordning nr 40/94, artikel 8.1 b)*

2. *Gemenskapsvarumärke — Definition och förvärv av gemenskapsvarumärke — Relativa registreringshinder — Invändning av innehavaren av ett identiskt eller liknande äldre varumärke som registrerats för identiska eller liknande varor eller tjänster — Likhet mellan de berörda varumärkena — Bedömningskriterier — Ordmarke som består av två ord*

(Rådets förordning nr 40/94, artikel 8.1 b)

3. *Gemenskapsvarumärke — Definition och förvärv av gemenskapsvarumärke — Relativa registreringshinder — Invändning av innehavaren av ett identiskt eller liknande äldre varumärke som registrerats för identiska eller liknande varor eller tjänster — Risk för förväxling med det äldre varumärket — KIAP MOU och MOU*

(Rådets förordning nr 40/94, artikel 8.1 b)

1. Förstainstansrättens bedömning av förväxlingsrisken vid tillämpningen av artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken skall avse samtliga de varor som anges i registreringsansökan. För att kunna beaktas skall en begränsning av förteckningen över berörda varor eller tjänster i en ansökan om gemenskapsvarumärke ske på ett visst sätt, genom en ansökan om ändring av ansökan i enlighet med artikel 44 i förordning nr 40/94 och regel 13 i förordning nr 2868/95 om genomförande av förordning nr 40/94.

använda det varumärke som ansökan avser enbart med avseende på en del av de varor som registreringsansökan avser.

(se punkterna 29 och 30)

Följaktligen skall det inte tas någon hänsyn till enbart ett påstående som inte gjorts i enlighet med dessa regler, enligt vilket sökanden planerar att

2. Två varumärken liknar varandra, i den mening som avses i artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken, om det ur målgruppens synvinkel förekommer åtminstone delvis likhet mellan dem i fråga om en eller flera relevanta aspekter. Varumärkenas visuella likhet, ljudlighet och begreppsmässiga likhet skall anses som relevanta aspekter, och bedömningen av likheten skall grunda sig på det helhetsintryck som varumärkena ger, i synnerhet med hänsyn till deras särskiljande och mest framträdande beståndsdelar.

Vid en första bedömning är det lämpligt att utgå från principen att när ett av de två ord som tillsammans utgör ett ordmärke är identiskt i visuellt och ljudmässigt avseende med det enda ord som utgör ett äldre ordmärke och då dessa ord, var för sig eller gemensamt, inte har någon innebörd i begreppsmässigt avseende för målgruppen, skall varumärkena i fråga — vart och ett betraktat som en helhet — normalt anses likna varandra.

(se punkterna 38 och 39)

3. För målgruppen som består av slutkonsumenterna av vanliga livsmedel i Förenade kungariket föreligger det i visuellt och ljudmässigt avseende likhet mellan ordtecknet KIAP MOU, vars ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke avsåg livsmedel som

ingår i klasserna 29 och 30 i Niceöverenskommelsen, vilka beskrivs i allmänna ordalag, och ordmärket MOU, vilket registrerats tidigare i Förenade kungariket för identiska varor eller i vart fall liknande varor som omfattas av samma klasser i Niceöverenskommelsen. Detta medför att målgruppen kan tro att livsmedel som är märkta med det varumärke som ansökan avser kommer från det företag som innehar det äldre varumärket.

Eftersom graden av likhet mellan varumärkena är tillräcklig för att det skall anses föreligga en förväxlingsrisk mellan dessa, omfattas det varumärke som ansökan avser av artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken.

(se punkterna 37 och 40–45)